

373.**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 22 marca 1928 r.

zmieniające rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 2 dodaje się ustęp następujący:

„Nadto Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia ustanawiać niezależne administracyjnie od nadleśnictw zarządy gospodarstw i zakładów przemysłowych, transportowych i innych związanych gospodarczo z lasami państwowymi oraz określać ich zakres działania i organizację”.

2. Punktowi 4-mu § 4 nadaje się brzmienie następujące:

„reprezentowanie Państwa, jako właściciela nieruchomości, i dokonywanie w jego imieniu wszystkich czynności w sprawach, wynikających ze znoszenia służebności, scalania i zamiany gruntów, w granicach przepisów obowiązujących”.

3. Ustępowi trzeciemu § 5 nadaje się brzmienie następujące:

„Dyrektora zastępuje wice-dyrektor, a w razie jego nieobecności — zastępca, wyznaczony przez Ministra Rolnictwa”.

4. W § 12 wyrazy: „w wysokości i terminach, które...” zastępuje się wyrazami: „ponad maksymalny zapas gotówki obrotowej, której wysokość...”

5. § 22 nadaje się brzmienie następujące:

„Funkcjonariusze, powołani do pełnienia służby ochronnej w lasach państwowych, bez względu na to, czy ich stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, czy prywatno-prawny, składają przy objęciu służby specjalną przysięgę na sumienne pełnienie służby ochronnej według roty, którą ustali Rada Ministrów. Przysięga ta nadaje funkcjonariuszom służby ochronnej wszystkie uprawnienia straży leśnej, przewidziane w przepisach obowiązujących.

Wymienieni w § niniejszym funkcjonariusze winni nosić przy pełnieniu służby oznakę, której wzór ustali rozporządzenie Rady Ministrów”.

6. Po § 38 dodaje się §§ następujące:

„§ 39. Funkcjonariusze, którzy bezpośrednio przed przyjęciem do służby w administracji lasów państwowych pracowali w państwowym zarządzie dóbr b. Komory Cieszyńskiej, otrzymują przy mianowaniu grupę i szczebel uposażenia ostatnio posiadane. Przy obliczaniu terminu posunięcia do wyższego szczebla uposażenia uwzględnia się czas spędzony w posiadanym szczeblu uposażenia przed mianowaniem.

Funkcjonariuszom, wymienionym w poprzednim ustępie, zalicza się do czasu służby czynnej i w służbie emerytalnej czas służby w państwowym zarządzie dóbr b. Komory Cieszyńskiej oraz czas poprzedniej ich służby, jaki był im policzalny w myśl przepisów z dnia 15 maja 1917 r., dotyczących uregulowania uposażeń w służbie czynnej i na emeryturze urzędników dóbr arcyksiążęcych oraz przepisów statutu kasy zaopatrzenia przy arcyksiążęcej Komorze Cieszyń-

skiej z dnia 14 lipca 1905 r., dotyczących funkcjonariuszów niższych.

§ 40. Byli pracownicy zarządu dóbr b. Komory Cieszyńskiej, którzy ze służby w państwowym zarządzie dóbr b. Komory Cieszyńskiej nie zostaną przyjęci do służby w administracji lasów państwowych, jak również pracownicy zarządu dóbr b. Komory Cieszyńskiej, którzy przeniesieni zostali na emeryturę na zasadzie przepisów obowiązujących w tych dobrach, otrzymają uposażenie emerytalne według zasad wymiaru, ustalonych w ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6 poz. 46), oraz według przepisów rozporządzenia niniejszego.

Względem pracowników, którzy przed przejściem na emeryturę pobierali uposażenie, przyrównane do uposażenia unormowanego ustawą z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), przyjmuje się za podstawę do wymiaru uposażenia emerytalnego uposażenie pobierane ostatnio w służbie czynnej.

Pracowników, którzy przed przejściem na emeryturę pobierali uposażenie według przepisów obowiązujących w dobrach b. Komory Cieszyńskiej lub uposażenie, przyrównane do uposażenia unormowanego ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) i przepisami wykonawczymi do tej ustawy, zaszereguje się celem wymiaru uposażenia emerytalnego do odpowiednich grup uposażenia i przyjmie za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego uposażenie tej grupy, do której nastąpiło zaszeregowanie, przyczem tym pracownikom, którzy przeszli na emeryturę ze służby w państwowym zarządzie dóbr b. Komory Cieszyńskiej po wejściu w życie ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466), t. j. po dniu 1 października 1921 r., uwzględni się przy wymiarze szczebla czas służby w tymże zarządzie od dnia 1 stycznia 1919 r. oraz studia wyższe. Zaszeregowania do grup i szczebli uposażenia dokona Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Przy obliczaniu uposażenia emerytalnego bierze się za podstawę czas służby w państwowym zarządzie dóbr b. Komory Cieszyńskiej oraz czas poprzedniej służby, policzalny w myśl przepisów z dnia 15 maja 1917 r., dotyczących uregulowania uposażeń w służbie czynnej i na emeryturze urzędników dóbr arcyksiążęcych oraz przepisów statutu kasy zaopatrzenia przy arcyksiążęcej Komorze Cieszyńskiej z dnia 14 lipca 1905 r., dotyczących funkcjonariuszów niższych.

Postanowienia ustępu 2 § 8 powołanych w ustępie poprzednim przepisów z dnia 15 maja 1917 r. mają zastosowanie do pracowników, którzy w chwili przejścia na emeryturę nie posiadali 10 lat służby. Pracownikom tym wymierzy się uposażenie emerytalne w wysokości 30% uposażenia, jeżeli posiadali pełnych 5 lat służby, podwyższone o 2% za każdy następny pełny rok służby do dziesięciu lat służby.

§ 41. Wdowy i sieroty po pracownikach zarządu dóbr b. Komory Cieszyńskiej otrzymują pensję wdowią, względnie sierocą, według zasad wymiaru, ustalonych w ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 6 poz. 46).

Za podstawę wymiaru pensji wdowiej i sierocej dla wdów i sierot, pozostałych po pracownikach, o których mowa w ust. 3 § 40, przyjmuje się uposażenie tej grupy, do której w myśl przepisu ust. 3 § 40 zaszerzegowany został pracownik, pełniący takie same czynności, jakie pełnił pracownik zmarły".

7. Numerację § 39 i § 40 zmienia się na § 42 i § 43.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa.

Upoważnia się Ministra Rolnictwa do ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem niniejszem.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*